

odvolacího soudu mylnost. K hmotnému odevzdání dle § 426 obč. zák. — a jen o toto může dle odvolacího rozsudku a vývodů dovolání jíti — není zapotřebí, aby převáděné svršky byly vždy odevzdány vlastníkem na jinou osobu »z ruky do ruky«. Pojem hmotného odevzdání dle § 426 obč. zák. třeba vykládati v souvislosti s ustanovením §§ 312, 315 obč. zák. o nabytí držby; podstatnou náležitostí odevzdání dle § 426 obč. zák. je totiž, aby přejímátele byla zjednána možnost bezprostředního panství nad věcí, aby věc byla převedena do jeho držby (srov. i ustanovení § 330 osnovy k obč. zák.) a aby přejímátele též skutečně se ujal nad převáděnou věcí panství (§ 315 obč. zák.). Podle zjištění nižších soudů, ze kterého při právním posouzení věci nutno vycházeti, dali žalobci vylučované bytové zařízení, které koupili na dvakráte u truhláře T., dopravit od truhláře do bytu dlužnice, respektive při druhé koupi dali dlužníci poukaz, aby si nábytek od truhláře do bytu dopravila. Touto disposicí ujali se žalobci nepochybně nad koupeným nábytkem skutečné držby, neboť vykonali nad ním moc, kterou se dle §§ 312, 315 obč. zák. zjednává držba hmotných movitých věcí. Podařilo se tedy žalobcům prokázati k vylučovaným svrškům nejen právní důvod nabytí (§ 424 obč. zák.), ale i způsob (§ 426 obč. zák.) nabytí vlastnictví. Že by šlo při koupi bytového zařízení žalobci jen o smlouvu na oko, nebylo žalovanou stranou předneseno v první stolici. Jestliže podle dalšího zjištění nižších soudů byly vylučované svršky dopraveny později k příkazu dlužnice ještě na jiné místo, nemůže to na věci nic změnit, ježto jde o další poměr mezi žalobci a dlužnicí, z něhož nelze však nikterak usouditi na převod vlastnictví ze žalobců na dlužnici, nehledíc ani k tomu, že není tvrzen titul, dle něhož by mělo dojít k takovému přechodu vlastnictví. Podařilo se tedy žalobcům prokázati, že na svršky u dlužnice zabavené mají právo, které nedopouští výkonu exekuce (právo vlastnické).

Čís. 17305.

Nezletilec je procesně legitimovaný pro spor, týkající se jeho nároků z pracovní smlouvy, kterou uzavřel se zaměstnavatelem jménem nezletilce jeho otec a podle níž nastoupil nezletilec za měsíční plat a stravu službu a vystoupil na dobu tohoto zaměstnání ze stravování rodičů. Nesejde na tom, že se později do stravování rodičů vrátil.

(Rozh. ze dne 19. května 1939, R I 247/39.)

O d v o l a c í s o u d zrušil k odvolání nezl. žalobce rozsudek prvního soudu i s řízením jemu předcházejícím jako zmatečný a odmítl žalobu, kterou podal nezl. žalobce na svého býv. zaměstnavatele k vymožení nároků, vyplývajících pro něho z pracovní smlouvy. D ů v o d y: Žalobce podal žalobu sám, bez schválení a zastoupení svého otcovského opatrovníka a bez schválení opatrovnického soudu. Je sice pravdou, že

se jedná o žalobu z jeho vlastního pracovního poměru, avšak smlouvu sjednal za žalobce sám jeho otec. Žalobce bydlí u svého otce, takže lze ho považovati za nezletilce, který se nachází dosud ve výchově (zaopatření) svých rodičů. Nebyl tedy oprávněn samostatně žalovati z této pracovní smlouvy ani ve smyslu § 2 c. ř. s. Podle § 6 c. ř. s. k nedostatku procesní způsobilosti má býti hleděno z moci úřední v každém období rozepře. Soud odvolací ve smyslu § 6, odst. 2 c. ř. s. ve snaze, aby tento zjištěný nedostatek byl odstraněn, udělil žalobci přiměřenou lhůtu k odstranění této závady, avšak závada v dané lhůtě odstraněna nebyla, otcovský opatrovník žalobcův neschválil v dané lhůtě vedení rozepře, ani nebylo opatřeno schválení soudu opatrovnického, pročez vzhledem k nedostatku procesní způsobilosti žalobcovy rozsudek, v odpor vzatý, jakož i jednání mu předcházející, počínajíc doručením žaloby, jest zmatečné.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Podle nenapadeného zjištění odvolacího soudu uzavřel pracovní smlouvu, ze které je žalováno, sice otec žalobcův, ale žalobce tím, že podle dotyčné, obsahově nesporné smlouvy nastoupil službu u žalovaného za měsíční plat 600 K hotově a stravu a vystoupil na dobu tohoto zaměstnání u žalovaného ze stravování jako hlavní součástí zaopatření u svých rodičů — pozdější návrat žalobce do zaopatření těchto nemá pro posouzení věci právního významu, — jest podle § 2 c. ř. s. úplně procesně legitimován, jde-li o spor, týkající se pouze nároků žalobcových, vyplývajících z uvedené pracovní smlouvy, nebo s těmito může podle § 151 obč. zák. volně disponovati. Proto je žalobce oprávněn podle § 2 c. ř. s. samostatně žalovati z uvedené pracovní smlouvy.

Čís. 17306.

Povinnost, uložená majitelům domu (jich zástupcům) v Praze, vyhláškou pražského magistrátu ze dne 7. března 1888 č. 165.538, aby čistili chodníky podél svého pozemku od sněhu a při náledí je posypali říčním pískem, má zákonný podklad v § 81 pražského obecního statutu ze dne 27. dubna 1850 č. 85 z. z. a v guberniální vyhlášce ze dne 25. května 1838 č. 22.871, Sb. z. prov. pro Čechy č. 134.

(Rozh. ze dne 19. května 1939, Rv I 2012/38.)

Srov. Sb. n. s. č. 6724, 12803, Boh. 12294, 12358.

Žalobkyně utrpěla pádem na kluzkém a zasněženém chodníku před domem žalovaného státu úraz. Tvrdíc, že správce domu i domovník domu, před nímž utrpěla úraz, jsou osobami nezdatnými, protože za-